

Sygn. akt IX Ka 853/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

**Przewodniczący: SSO Krzysztof Sójka (spr.)**

**Sędziowie: SO Tomasz Nowak**

**SR del. Grzegorz Iwoła**

**Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek**

przy udziale Prokuratora Rejonowego del. do Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jolanty Religi

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2013 roku

sprawy W. N.

oskarżonego o przestępstwo z art.18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Skarżysku Kamiennej

z dnia 25 marca 2013 roku sygn. akt II K 22/10

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. S. kwotę 619, 92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego W. N. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w całości.

IX Ka 853/13

## UZASADNIENIE

W. N. oskarżony został o to, że:

w dniu 29 sierpnia 2008r. w S.działając w zamiarze, aby A. S. (1)uzyskał kredyt na zakup telewizora(...)i odkurzacza (...)

w systemie ratalnym w kwocie 2.498 zł swoim zachowaniem ułatwił w/w popełnienie czyny zabronionej zawożąc go samochodem do sklepu (...)i udzielając informacji co do procedury zawarcia umowy kredytu ratalnego i konieczności posiadania dochodu z tytułu prowadzenia gospodarstwa rolnego, w wyniku czego A. S. (1)działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank S.A.z siedzibą w W.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 2.498 zł przy zawarciu w w/wym sklepie umowy o kredyt oraz limit i kartę (...) M.(...)nr (...)na zakup w/wym sprzętu RTV i AGD przedkładając do umowy nierzetelne pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania tego kredytu o posiadanym gospodarstwie rolnym i osiąganym z tytułu jego prowadzenia dochodzie w wysokości 800 zł na miesiąc wprowadzając w ten sposób w błąd co do osiąganym dochodów oraz możliwości o zamiaru spłaty rat zaciągniętego kredytu działając w ten sposób na szkodę (...) Bank S.A., przy czym

czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 25.06.2004r. sygn. II K 164/03 za przestępstwo z art. 310 § 2 kk i art. 16 § 1 i 2 kk w zw. z art. 310 § 2 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 271 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na łączną karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Ostrołęce, którą odbywał w okresie od 30.05.2002r. do 08.05.2003r. , od 01.03.2006r. do 23.11.2006r. i od 06.10.2007r.

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Skarżysku-Kamiennej wyrokiem z dnia 25 marca 2013r.  
w sprawie sygn. akt II K 22/10 orzekł:

I. oskarżonego W. N. w ramach zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w dniu 29 sierpnia 2008r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu

z A. S. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uzyskania z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kredytu oraz limitu i karty (...) M. (...) o nr (...) na zakup telewizora (...) i odkurzacza (...) o łącznej wartości 2.498 złotych, po uprzednim przedłożeniu do umowy nierzetelnego pisemnego oświadczenia dotyczącego okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania tego wsparcia finansowego o posiadanym gospodarstwie rolnym i osiąganym z tytułu jego prowadzenia dochodzie w wysokości 800 złotych miesięcznie, wprowadzając pracownika sklepu (...), zawierającego w imieniu banku umowę, w błąd co do zamiaru oraz możliwości spłaty rat zaciągniętego kredytu doprowadzając w ten sposób (...) Bank S.A.

z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wyżej wskazanej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 25.06.2004r. sygn. II K 164/03 za przestępstwo z art. 310 § 2 kk i art. 16 § 1 i 2 kk w zw. z art. 310 § 2 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 271 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na łączną karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności objętego następnie wyrokiem Łącznym Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygn. II K 47/07 z dnia 16.06.2007r. skazującym go na karę łączną 7 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 30.05.2002r. do 08.05.2003r., od 01.03.2006r. do 23.11.2006r. i od 06.10.2007r. do 24.07.2008r., tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł od oskarżonego W. N. obowiązek częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 1249 złotych;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego W. N. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa;

IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. S. kwotę 644,52 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu W. N. z urzędu.

Apelacje od tego wyroku wywiedli obrońca oskarżonego z urzędu oraz sam oskarżony W. N. osobiście.

Obrońca oskarżonego wyrok ten zaskarżył w całości na korzyść oskarżonego i na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kk wyrokowi temu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść a polegający na błędnym ustaleniu, że oskarżony jest współsprawcą przedmiotowego występku oszustwa;

Z ostrożności procesowej podnosił zarzut:

2. wymierzenia oskarżonemu rażąco niewspółmiernie surowej kary pozbawienia wolności, bez uwzględnienia wszystkich okoliczności podmiotowych i przedmiotowych czynu, a zwłaszcza niewielkiej wartości mienia będącego przedmiotem oszustwa

wnosząc o :

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, względnie zmianę zaskarżonego wyroku i złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności do kary oscylującej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Oskarżony W. N. natomiast wyrok ten zaskarżył w całości na swoją korzyść.

Jego apelacja nie zawiera wprost sformułowanego zarzutu odwoławczego jednakże z treści uzasadnienia tejże apelacji wynika jednoznacznie, że kwestionuje on ustalenia faktyczne stanowiące podstawę wyroku – art. 438 pkt 3 kpk, co jego zdaniem miało wpływ na uznanie go za winnego przypisanego mu czynu, w sytuacji gdy takiego czynu nie popełnił. W konkluzji oskarżony wnosil o zmianę wyroku i uniewinnienie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Obie apelacje są oczywiście bezzasadne, co oznacza, że brak jest podstaw do uwzględnienia ich zarzutów jak również wniosków końcowych, a nadto brak jest podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonego wyroku z urzędu przez Sąd odwoławczy.

Odnosnie apelacji oskarżonego W. N. Jest ona dalej idąca niż apelacja jego obrońcy, bowiem oskarżony w ogóle kwestionuje swój udział

w zarzucanym mu aktem oskarżenia przestępstwie oszustwa z art. 18 § 3 kk w zw.

z art. 286 i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Apelacja ta nie zawiera żadnych konkretnych zarzutów pod adresem zaskarżonego wyroku i jak to już podkreślono na wstępie sprowadza się do stwierdzenia, że oskarżony nie popełnił przypisanego mu przestępstwa.

Stwierdzić należy, że Sąd orzekający oceniając ustalenia faktyczne w sprawie stanowiące podstawę zaskarżonego wyroku nie dopuścił się żadnego błędu. Ustalenia faktyczne oparte są bowiem na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który trafnie Sąd orzekający uznał za wiarygodny dokonując jego oceny zgodnie z wymogami art. 7 kpk. Słusznie Sąd Rejonowy uznał, że nie ma żadnych powodów do podważenia wiarygodności przede wszystkim dowodów z zeznań świadka B. A. oraz zeznań (wyjaśnień) świadka A. S. (2). Obaj wyżej wymienieni świadkowie konsekwentnie wskazywali

w toku całego postępowania karnego na oskarżonego W. N. jako organizatora przestępstwa które zostało mu przypisane. Żaden z tych świadków nie miał żadnych wątpliwości co do rozpoznania oskarżonego mimo, że sam oskarżony W. N. stwierdza w apelacji, że nigdy nie widział i nie zna osoby A. S. (1). Znamienne jest to, że tenże oskarżony w uzasadnieniu apelacji podnosi to, iż po opuszczeniu zakładu karnego w którym przebywał wspólnie z B. A., utrzymywał z nim kontakt i nie było między nimi żadnych tego typu nieporozumień które mogłyby uzasadniać pomówienie go o udział w przestępstwie mu przypisanym.

W sytuacji gdy na etapie postępowania przygotowawczego i sądowego oskarżony W. N. skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 261, k. 83-84), Sąd orzekający nie miał żadnych podstaw do zakwestionowania wiarygodności powstałych zebranych w sprawie dowodów w tym obciążających wprost oskarżonego o których mowa powyżej.

Nie ma żadnych powodów do których Sąd apelacyjny miałby w ramach apelacji oskarżonego zaskarżony wyrok zmienić na jego korzyść i go uniewinnić, tak jak o to wnosi oskarżony.

#### Oдноśnie apelacji obrońcy.

W zakresie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych jej lakoniczność nie ułatwia z całą pewnością kontroli odwoławczej zaskarżonego wyroku.

Nie bardzo wiadomo czy obrońca kwestionuje w ogóle udział oskarżonego w zarzucanym mu przestępstwie czy też kwestionuje tylko ocenę prawną jego zachowania. Podkreślić należy, że akt oskarżenia zarzucał oskarżonemu pomocnictwo do przestępstwa z art. 286 § 1 kk zaś w zaskarżonym wyroku Sąd uznał go winnym współsprawstwa tego przestępstwa. Uzasadnienie tej apelacji wskazywałoby na fakt kwestionowania w ogóle winy oskarżonego co nie koreluje z treścią wniosku końcowego, a mianowicie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Niezależnie od podnoszonych mankamentów teje apelacji jeszcze raz podkreślić należy, że wspomniany jej zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Ustalenia faktyczne są prawidłowe, trafna jest również ocena prawna zachowania oskarżonego wyrażona w przyjętej przez Sąd Rejonowy kwalifikacji prawnej. Zawarte w treści uzasadnienia wyroku argumenty

w tym zakresie Sąd Okręgowy w pełni akceptuje i nie widzi żadnych powodów do ponownego odnoszenia się do tej kwestii.

Również nie jest trafny zarzut rażącej niewspółmierności (surowości) kary wymierzonej oskarżonemu. Sąd Rejonowy uwzględnił wszystkie istotne okoliczności dla wymiaru kary pozbawienia wolności. Nie można zgodzić się z twierdzeniem, że kwota przedmiotu oszustwa oscylująca w okolicach 2500 zł jest kwotą niewielką. Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1) doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia pokrzywdzony Bank taką kwotą, która była wynikiem przyznanego limitu kredytowego i nie mógł „uzyskać więcej” z popełnionego przestępstwa.

Podkreślić należy, że orzeczona wobec oskarżonego kara oscyluje w dolnych granicach jej ustawowego zagrożenia. Skoro podstawą prawną jej orzeczenia jest przepis art. 286 § 1 kk przewidującym zagrożenie od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności.

Oskarżony to osoba odpowiadająca w warunkach recydywy. Jego dane o karalności jednoznacznie wskazują, że popełnione przez niego przestępstwa przeciwko mieniu stanowią przyjęty sposób na życie gdy przebywa on na wolności. Jego izolacja w warunkach zakładu karnego jest więc koniecznością.

Sytuacja rodzinna i majątkowa oskarżonego nie ma tutaj żadnego istotnego znaczenia dla wymiaru kary skoro Sąd nie orzekł wobec niego nadto kary grzywny.

Orzeczona kara nie razi swoją surowością w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4 kpk.

Reasumując powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw.

z art. 624 § 1 kpk orzekł jak w sentencji. Oskarżony odbywa długoterminową karę pozbawienia wolności, nie posiada żadnych środków gwarantujących zapłatę kosztów sądowych, dlatego też uzasadnione było zwolnienia go od obowiązku ich uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa w całości.

/SSO Tomasz Nowak/ /SSO Krzysztof Sójka/ /SSR Grzegorz Iwoła/